

Politiken: Tom Gillesberg drømmer stadig: Tænk, hvis jeg havde fået det afgørende mandat ...

Læs artiklen [her](#):

Tom Gillesberg på Ekstra Bladet-TV i 25 min., den 15. juni

Dan Rachlin (DR): Velkommen til, Tom. Du har siddet lidt og hørt vores politiske samtale her. Velkommen til. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det, sådan rent politisk, godt kan blive en lille smule mere udfordrende for mig nu.

Tom Gillesberg (TG): Det må vi jo se.

DR: Du har stillet op til folketingsvalget og også til Københavns borgerrepræsentation – i hvor mange år?

TG: Jeg stillede op første gang til kommunalvalget i 2005, på et slogan: »Når boblen brister – et nyt Bretton Woods«, hvor jeg havde sådan en flot boble med boligpriser, derivater, det var der mange, der snakkede om – hvad var det ... ?

DR: Og allerede her, så tager jeg lige den op, fordi hvis nogen af dem, der ser det her eller ser dine plakater ude i

Hovedstadsområdet tænker, han er fuldstændig tosset, så kan jeg allerede godt kreditere dig her, fordi du forudså den åndssvage boble og, at det hele ville bryde. Hvordan ... Du er nødt til at fortælle, hvad du er uddannet som... Lidt om din baggrund, siden du kunne forudse så...

TG: Jamen tilbage i 1982, da jeg var 18 år gammel, så mødte jeg en politisk bevægelse dengang under ledelse af en amerikaner, der hed Lyndon LaRouche. Ham mødte jeg ikke, for han var i USA, jeg var i Danmark.

Men jeg mødte denne her bevægelse, som snakkede om økonomi; dengang, så var det gældskrisen i Mexico, hvordan skal verden udvikle sig, filosofi, klassisk musik, videnskab – en meget bred palet af meget interessante ting, som jeg ikke mødte noget som helst andet sted. Og det interesserede mig, og jeg sagde, jamen, det lyder fornuftigt, verden er i uorden, det må man gøre noget ved, jeg er 18 år gammel – det der med studentereksamen og så videre, det kan jeg tage senere. Jeg flytter til København, jeg fikser verden og så må vi så se, hvad der så sker bagefter..

DR: OK

TG: Og det har så bare taget lidt længere tid.

DR: Jamen, har du ... Du har studeret og er en belæst mand ved siden af ...

TG: Det jeg så har gjort, det er, at siden dengang, altså siden, det er nu ...

DR: '82

TG: Det er over 30 år siden

DR: Ja, det er 33 år siden

TG: Og i mellemtiden, så har jeg så engageret mig i verden, og i alle store politiske kriser, der har været – i økonomiske

spørgsmål, strategiske spørgsmål – og hver gang, så for at kunne beskæftige mig med det, har jeg været tvunget til at sætte mig ind i det, så jeg er ikke autodidakt, det er ikke sådan, at jeg ved egen kraft har lært alting. Jeg har været en del af en bevægelse, hvor vi har sloges med de store spørgsmål igennem 30 år, og hver gang har jeg så måtte sætte mig ind i tingene. Og gør man det igennem så lang tid, så får man en meget bred viden om økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål om alt det, som man i virkeligheden behøver, hvis man skal være statsminister eller præsident og skal tage vare på nationen og skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører liv og død for mange mennesker, krig og fred. Og det er jeg så blevet rustet til, og problemet, jeg har lige nu, det er ... det har de fleste andre mennesker ikke fået lov til, så jeg kan se lige netop nu – altså, i 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med et berømt slogan, »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«. Og folk sagde, hvad mener du med finanskrakket, vi har den bedste økonomi nogensinde! Det var, hvad man sagde i 2007, man sagde ikke »vi er lige kommet ud af den økonomiske krise«, som Helle Thorning sagde, næh, det var den bedste økonomi nogensinde. Og jeg sagde, ja, men det er baseret på nogle spekulationsbobler, der kommer til at briste. Og når de brister – og helst inden de brister – så skal vi vide, hvad vi skal gøre bagefter. For ellers ... altså det gør mega stor forskel, om man er forberedt på ulykker, der kan ske, eller ej.

DR: det ... jeg forstår ...

TG: Er du forberedt, så har du noget, der kommer bagefter; er du ikke forberedt, så bliver det bare kaos. Og det skete jo i 2008, det var rimelig kaotisk.

DR: Men er vores samfund, vores kapitalistiske samfund, er det bygget sådan op – altså, for du kan jo ikke være den eneste, der godt vidste, at det ville gå galt.

TG: Nej.

DR: Det må da der være mange derude, økonomisk kyndige, erhvervsledere, der må da være nogen derude, der ved – det her, det bliver sgu da ikke ved med at køre.

TG Ja, men der er en enorm mængde af følgagtighed. Folk er bange for at sige det forkerte. Det hele drejer sig om at fremme sin egen karriere, og for at få en karriere, så skal man sige de rigtige ting; se lige på politikerne, altså – om nogen – altså de er panisk angste for at diskutere de virkelige spørgsmål, vi står overfor. Og så tænker de på, hvordan vil det fremme min karriere, hvis jeg siger det eller gør det, så har man måske nogle spindoktorer til at hjælpe sig, men lige nu, bare for at give et meget konkret eksempel: Altså en ting er den økonomiske krise og selv... man skal ikke være super-ekspert for at se, at den her Grækenland-krise, den kan godt få det hele til at vælte, for man har ingen løsning netop nu. Det er ligesom det er to, grækerne og hele systemet, der kører mod hinanden med fuld hastighed, og begge to siger, vi har ikke tænkt os at give os.

DR: Italienerne og spanierne har da det heller ikke specielt godt, vel?

TG: Nej, og det gør jo så, at hvis man giver efter for Grækenland og siger fint, vi afskriver noget gæld, vi giver jer nogle lempelige betingelser, så står Spanien, Portugal ...

DR: Frankrig har det jo heller ikke så godt ...

TG: Irland – alle de andre lande, i kø for også at få lempet deres betingelser. Derfor siger finanssystemet, 'Vi kan ikke give efter for Grækenland', men Grækenland har allerede klart sagt, 'Vi fortsætter ikke det her show, vi skriver ikke under på flere nedskæringsaftaler'. Så det betyder, at der er sådan et »chicken game«, siger man på engelsk, altså, man kører mod hinanden og ser, hvem blinker først, hvem svinger af. Pointen er, at der er vi så fanget i, at gør man det her under ordnede forhold, siger man – Grækenland er i en håbløs situation, og

det skal man altså heller ikke være særligt kløgtig for at finde ud af.

DR: Det kan de fleste vist godt lige se

TG: Så ville man ordne det, og så ville man sige, at det er mange andre lande også. Ja, så skal vi kigge på det. Fordi hvad gjorde vi i 2007-8, vi sagde, 'Her er en mega-krise; hvis bankerne går ned, så går verden under. Derfor må vi redde bankerne og finansverdenen.' Og så pumpede man enorme mængder penge ud. Men ingen af alle de penge, man har pumpet ud i finansverdenen, er så, af bankerne, blevet investeret i industri eller i landbrug eller i almindelige mennesker; de er bare gået til spekulation.

DR: Nå, jeg troede, det var blevet til at lappe huller.

TG: Nej ikke engang det – også det – men den boble, der brast i 2008, er langt større i dag. De store banker, som man var bange for, at de vælter systemet, hvis de går ned, de er 30 procent større i USA i dag, så problemet er ikke løst. Det eneste problem, man har – eller ikke det eneste – man gjorde det ved at sænke renten til 0. Så kunne bankerne låne penge til 0 % i rente, og så kunne de låne dem ud til almindelige mennesker, måske til 10 % eller 12 % eller 16 %, hvis nogen var heldige, måske til 4 %; men de kunne tjene enormt mange penge. Alligevel er de endnu mere bankerot i dag end dengang. Og derfor er det jo så spørgsmålet, hvad gør man så? Og jeg er jo så optimistisk anlagt denne gang, vil nogen sige, det er ikke bare 'doom and gloom', og nu går jorden under. Jeg siger faktisk, det her er noget lort. Kollaps, der er ikke særligt rart, og det her kan blive meget større, og det er ikke kun Grækenland. Det er Grækenland i dag, så er det Spanien, Portugal, vi skal nok også få vores del af det. For at det ikke skal være løgn, så har vi samtidig en strategisk situation, hvor Vesten netop nu i den grad rykker frem, blandt andet i Ukraine, men ikke kun i Ukraine strategisk. Man snakker netop nu om at begynde at sætte amerikanske våben ind

i de Baltiske lande, i Polen på grænsen til Rusland, så vi kan sagtens få krig mod Rusland

DR: Må jeg bare lige stoppe op. Der vil sige, at det var russerne, der rykkede ind i Ukraine

TG: Det er jo så lige det. Rusland er ikke rykket ind i Ukraine, men vi har en russisk befolkning i Øst-Ukraine, som altid har været russisk, fordi det tidligere var Rusland, så at sige. Så teknisk i Sovjetunionen, så lavede man det til Ukraine. Krim, for eksempel, har altid været russisk. Øst-Ukraine, det er etniske russere. Problemet, man så har haft – helt tilbage ... altså den tyske kansler Helmut Schmidt sagde det meget præcist, da han angreb den tyske kansler Merkel for ikke at have Rusland med til G7-mødet. Han sagde, at problemet begyndte helt tilbage i 1992, hvor vi sagde, nu skal vi have et Europæisk Imperium med Maastricht-aftalen, som Danmark stemte imod i første omgang. Så har man ellers udvidet EU og NATO østover, og så er man kommet frem til Ruslands grænse; men det var ikke Rusland, der rykkede vestover

DR: Nej, det kan du sige. Må jeg godt lige stoppe dig, fordi... Du får lov til lige senere. Nu har du forklaret lidt af det der. Fordi du hoppede over din foregående plakat, som vi godt kunne huske, nemlig den med boblen og så linket til den der. Du er bare nødt til at forklare den der bane over Kattegat, hvad øh.. Den har vi på, du bliver nødt til... Det er en anden plakat

TG: Hvis man tager den fra 2007. Så er det primært ... Der ville så stå øverst: »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«, og så havde man det her, vi har nu midt på med magnettog og bro...

DR: Forklar mig linket, for jeg anser mig selv for at være nogenlunde normalt eller måske en lille smule mere end normalt begavet. Og jeg skal have forklaret, hvad linket fra kollapset til den bane, hvad det er?

TG: Det er, at der er to meget forskellige måder at anskue økonomi på – som begge involverer penge; men penge på meget forskellige måder. Den ene er, at man tager penge og investerer dem i fysiske projekter, f.eks. en Storebæltsbro. Det koster penge, det skaber arbejdspladser. Men når broen er færdig, så kan man bruge den. Folk sparer tid, og det giver simpelthen en økonomisk gevinst i hele samfundet. Bygger man derfor en Kattegatbro, altså en bro fra Sjælland til Jylland via Samsø, eller syd for Samsø, så vil det have en lignende effekt. Det vil betyde enormt meget for den danske økonomi. Det vil betyde enormt meget, at København og Århus kommer inden for en time, eller en halv time af hinanden, alt efter hvad transport man har. Men pointen er: det er én form for økonomi. Så er der så en anden form for økonomi, som er den der dominerer i dag i bankverdenen. Det er en økonomi à la Saxo Bank. Det er, at man skal tjene penge på penge. Det er spillekasino. Og forskellen mellem de to er, at når det er spillekasinoet, så er det, hvad de kalder et 0-sums spil. For at én skal kunne vinde, så er der en anden, der skal tabe.

I den anden form for økonomi, hvor du investerer i broer, hvor du investerer i vandprojekter ...

DR: Offentlige projekter.

TG: Præcist. Så får du, hvad man kan kalde en win-win situation. Det koster penge, men det er ikke penge smidt ud af vinduet, du får en gevinst ud af det.

DR: Men hvis du havde været diktator eller statsminister dengang i 2007, hvor du havde forudset, at boblen ville briste, hvad den gjorde i 2008 – og en masse andre vidste det måske også godt, men de holdt bare kæft, til det var for sent. Hvis du havde været diktator eller statsminister, hvad havde du så gjort i forhold til det byggeri over Kattegat? Havde du sat gang i det, eller?

TG: Jamen, jeg havde gjort flere ting. Eller hvis vi siger, at

jeg havde muligheden i dag ... vi står i en lignende, eller mere dramatisk, situation i dag.

DR: Hvad vil du så gøre?

TG: **Punkt nr. 1:** Jeg vil lave, hvad vi kalder en Glass-Steagall-bankopdeling; dvs. ligesom Roosevelt gjorde i 1933 under krisen i USA. Dvs., at man deler bankerne i to, og de dele af bankaktiviteterne, der har at gøre med normale indlåns- og udlånsaktiviteter, det lægger vi i én type banker. Alt det, der har at gøre med spekulation, at tjene penge på penge, det skal ligge i nogle andre banker.

DR: Så du vil ikke forbyde det?

TG: Nej, jeg vil kun brand-beskatte det. Fidusen er, at hvis det ligger i nogle andre banker, så når disse ting får problemer; når pludseligt finanssystemet er i krise, så kan jeg redde standardbankerne, som er den mindste del af det. Og jeg behøver ikke redde alt det andet.

DR: Men ville sådan nogen som Lars Sejer ryste i bukserne, hvis du var diktator eller statsminister?

TG: Jeg tror, han allerede har lugtet luntet. Jeg tror, han forsøger at sælge Saxo bank lige nu for tiden, og få nogle penge. Pointen er, at det finansspekulanterne har gjort – inklusive Saxo Bank – det er, at de har haft meget travlt med at købe normale banker op, eller realkreditselskaber, fordi så har de et alibi. Så er der en årsag til at man skal redde dem. Og min motivation for at vi skal opdele det er den samme, nemlig at når de går på r... , og det gør de med jævne mellemrum, så kan vi sige: Lad falde, hvad ej selv kan stå. Lad det gå ned, men vi redder de normale banker, fordi, det har vi brug for til den normale økonomi.

DR: Det forstår jeg godt Tom, men tilbage til det store projekt over Kattegat, for det koster jo. Det koster os alle sammen kassen. Hvad vil du så gøre, hvor får du pengene fra

til det?

TG: Så skaber du simpelthen ... du kan lave en statskredit. Du kan simpelthen lade Nationalbanken udstede penge til nogle bestemte typer projekter, til lav rente, eller ingen rente, hvis man vælger det. 1 – 2 % rente for eksempel. Og sige, at Nationalbanken udsteder kredit i faser til at bygge Kattegatbroen. Så kan vi så betale Kattegatbroen tilbage over de næste 30-50 år, som vi gør med Storebæltsbroen. Vi kan så vælge at sige, i stedet for at gøre det ved brugerbetaling, kan vi måske delvis, ved at lade Nationalbanken udstede kreditten, så bliver det billigere, så kan vi måske sige, at staten skal betale for det. Eller vi kan gøre som med Storebæltsbroen, det vil sige, en del af det kommer bilisterne til at betale for at bruge. Pointen er, at næsten ligegyldigt, hvordan du gør det, så bliver vi rigere af at lave denne her investering. For det er en investering. Det er ikke at bruge penge; det er at opbygge noget for fremtiden.

DR: Det er helt åbenlyst. Må jeg godt lige spørge: er det det mest presserende projekt, eller har du andre store offentlige ting, du ville sætte i gang, hvis du havde magten til det?

TG: Jeg vil sige – for at gå tilbage til det her nu. [Peger på valgplakaten] Her ser vi sådan et stort verdenskort. Her har vi Danmark, Europa, Asien, Afrika. Herovre har vi så Nordamerika. Det er alt sammen forbundet her med nogle linjer. Det er fremtidige infrastrukturkorridorer. Det er højhastighedstog-linjer. Det kan også være andre typer af infrastruktur; det kan også være inklusive veje og alt muligt andet. Det her er, hvad kineserne lige netop nu har gjort til deres hovedprojekt. De kalder det den Nye Silkevej mellem Asien og Europa. Vi siger så, at der er mange andre ting, der også skal med. Det vil have en effekt. Bygger man sådan noget her, kan man selvfølgelig transportere varer hurtigere, men det er ikke bare det. Det her har samme effekt som Storebæltsbroen. Det her øger produktiviteten i økonomien. Det er ikke bare varer, der udveksles. Det er altså også

mennesker, det er også ideer – ligesom den gamle Silkevej. Og det her ... altså størstedelen af jordens befolkning har det ikke, som vi har det i Danmark. De har ikke tilgang til rent vand eller elektricitet, veje, jernbaner, lufthavne. Og når man giver dem det, så øger det værdien af deres aktiviteter enormt. Altså det samme menneske kan pludselig producere meget mere, bare ved at få sådan nogle ting.

DR: Fordi vedkommende ikke skal bekymre sig om, hvor maden kommer fra?

TG: Men også fordi, hvis du ikke har elektricitet, hvis du ikke har vand, kan du ikke lave særligt meget. Og det har Kina, sammen med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – de er nu gået sammen og siger: vi udfordrer, i en hvis forstand, den nuværende verdensorden. Den her unipolære verden, hvor USA ...

DR: Altså G7-landene, eller ...

TG: Ja, men og NATO ... med USA i spidsen, og så har man så nogle puddelhunde, som Danmark og Europa, der bare gør, hvad USA vil. Det har ikke gået særligt godt i de sidste par år med det. Det har givet kaos, det har givet krige rundt omkring i verden. Det giver spændinger også med Rusland, Kina, fordi de siger: vi gider ikke det mere. Vi er voksne nationer. Vi skal også være med til at bestemme. Vi vil bestemme over vores egen befolkning, vi vil være med til at bestemme over, hvordan verden kører. Og de har nu sluttet sig sammen, og dermed har de ligesom fået lidt muskler. Bruttonationalproduktet i disse fem lande er næsten ligeså stort som i G7-landene. Det er 40 % af jordens befolkning. Så det vi skal gøre er, at Kina, sammen med de andre lande; men det er Kina, der har pengene. De har 3.000 mia. \$, som de nu er begyndt at investere i infrastrukturprojekter rundt omkring, inklusive i en bank, man lavede, der hed den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som Danmark gik med i her i marts måned. Det, vi skal sige, det er: vi takker ja til det tilbud. Kina har rakt

hånden frem og sagt: skal vi ikke lave et win-win samarbejde, i stedet for konfrontation og krig? Og så skal vi sige: jo, selvfølgelig skal vi det.

DR: Vil det betyde, at vi skulle sige farvel til vores traditionelle samarbejdspartnere og melde os ud af NATO, og hvad har vi?

TG: Altså, det vil nok være en god idé at diskutere, om vi ikke burde have nedlagt NATO, da Sovjetunionen blev opløst. Det ville have løst mange problemer. Det, vi skal sige farvel til lige netop nu, det er konfrontationen med Rusland. Fordi vi i Europa kan ikke overleve denne konfrontation. Tyskerne er allerede enormt presset, også økonomisk.

DR: Det koster enormt mange penge at være uvenner med russerne?

TG: Enormt mange. Men det er ikke bare det. Lige netop nu koster det muligvis også livet for alle sammen. Fordi Rusland er en atommagt. Kina er en atommagt. USA er en atommagt. Og hvis USA kræver, at Rusland og Kina skal lægge sig ned og gøre som USA siger, så sætter de hårdt mod hårdt. Så siger Rusland: jamen, det gør vi ikke. Vi bakker ikke mere. Den tid er ovre. Og hvis det betyder, at vi skal til at vinke med vores atomvåben, så gør vi det. Og det betyder, at punktet, hvor vi ved en fejl, eller ved en bevidst handling, får en atomkrig, faktisk er større i dag end det var under den kolde krig. Og det er ikke kun mig, der siger det her. Fremfor alt militærfolk rundt omkring i verden. De skriver artikler i New York Times, de laver rapporter, hvor de siger: Venner, politikere, Barack Obama! Tag nu lige ... en stesolid, eller et eller andet – det siger de så ikke, men det er det, de mener. Fordi vi har en situation, hvor vi er tilbage på det, man kalder 'launch on warning'. At man er så mistroisk mod hinanden, altså Rusland er så mistroisk over for Vesten lige netop nu, at de hele tiden holder øje med, om der er et atommissil på vej. Er de her NATO-manøvrer i virkeligheden et

røgslør for, at de skal lave et angreb på os? Fordi, de har jo allerede sagt, at Putin er værre end djævelen selv, så hvornår kommer det angreb? Og det vil sige, at hvis de lige pludseligt ser nogle prikker på deres radarskærm – og det kan være en teknisk fejl – så har de 5 minutter til at beslutte, om de skal trykke på knappen. Og dem, der er lidt ældre som jeg, kan huske i 1989: Man drog et lettelsens suk, som kunne høres på den anden side af Atlanten, da Berlinmuren faldt.

DR: Ja, ja.

TG: ... og Sovjetunionen blev opløst. Fordi man følte at den evige angst for, at en eller anden dag, så sker der en fejl. Og så kommer man til at skyde nogen atomvåben af.

DR: Og her 25 år efter, så er ...

TG: Så er vi tilbage! Og det er det, der er så ... Og det er lige netop nu. Altså har man is i maven, må man sige, vi lever i spændende tider. Fordi, at det her er virkelig: På den ene side står vi med muligheden for, at den her konfrontation kan føre til atomkrig og menneskehedens udryddelse, og det er jo helt vanvittigt. På den anden side har vi altså muligheden for, at hele verden, for første gang nogensinde; hele menneskeheden ... altså, tidligere renæssancer var sådan noget lokalt noget ... hele verden pludseligt samarbejder om økonomisk udvikling. Og det er jo helt fantastisk!

DR: Tom, hvis du ikke kommer ind den her gang – det tror jeg, du gør – men hvis du ikke kommer ind, hvor længe bliver du ved? Er du bare sådan en fighter?

TG: Ja, det er jeg. Jeg bliver ved at kæmpe. Spørgsmålet er, hvordan man kæmper. Det kan da godt være jeg skal være rådgiver til regeringen, eller regeringerne, frem for, måske, at være politiker. Altså lige netop nu så stiller jeg op, fordi der er ingen andre, der vil sige de her ting, som skal siges. Så jeg håber bare, at der er andre, der hjælper mig med at sige dem.

DR: Jeg har prøvet at give dig en lille smule taletid. Og det gav mening, vil jeg lige skynde mig at sige. Det gav mening for mig, det du sagde.

TG: Det lyder godt. Så er der håb.

DR: Så der er nogen derude, der også har fulgt med. Ekstrabladets web-TV's valgmaraton fortsætter nogle timer endnu. Tak til Tom Gillesberg. Tak til Wagner. 'Stem på Wagner, det gavner'. Huh ha. Tak for denne gang.

Folketingskandidat Tom Gillesberg om det kommende skift i verden

**Schiller Instituttets
præsident Helga Zepp-LaRouche
støtter Tom Gillesbergs
kandidatur**

Helga Zepp-LaRouche:

“Vi har netop haft en ekstremt vigtig konference her i Paris med diskussion af den umiddelbare fare for Tredje Verdenskrig; men vi har også diskuteret løsningen, og det er at få de europæiske nationer til at tilslutte sig BRIKS.

Jeg vil gerne støtte Tom Gillesbergs kandidatur, for han repræsenterer fremtiden for Danmark!”

Personerne er (fra venstre mod højre): Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig) og tidl. fransk præsidentkandidat; Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; kandidat uden for partierne for SIVE, i Kbh.'s Storkreds; Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, m.v.; Hans Schultz, kandidat uden fro partierne for SIVE, Nordjyll. Storkreds; Christian Olesen, kandidat uden for partierne for SIVE, Kbh.'s Omegns Storkreds.

Valgvideo: Stem på Tom Gillesberg, og de andre kandidater uden for partierne fra Schiller Instituttets Venner!

17. juni 2015 – Stem på Tom Gillesberg, Christian Olesen, Hans Schultz og Poul Gundersen.

Tom Gillesberg:

»I morgen, den 18. juni, skal danskerne hen at stemme. Vi skal sammensætte et nyt Folketing.

Ved dette valg er der 40 % af danskerne, som er privilegeret. Det er dem, der bor enten i Københavns Storkreds, hvor jeg stiller op som løsgænger, eller i Københavns Omegns Storkreds, hvor Christian Olesen stiller op, eller Østjyllands Storkreds, hvor Poul Gundersen stiller op, eller i Nordjyllands Storkreds, hvor Hans Schultz stiller op.

Vi stiller alle fire op på et program for »Win-win med BRIKS; ikke kollaps og krig«. Og det er det store valg netop nu. Mens Socialdemokratiet, Venstre og de andre partier smider regneark frem og tilbage i hovedet på hinanden, så diskuterer man ikke det altoverskyggende spørgsmål, som vi står overfor netop nu:

Skal vi fortsætte en konfrontationspolitik med Rusland og Kina, der indebærer krig – og hen ad vejen, atomkrig? Skal vi lade det nuværende, finansielle system trække verden med sig ned i sit kollaps, eller vælger vi at lave et paradigmeskifte?

Skifte kurs; acceptere den udstrakte hånd fra størstedelen af Jordens befolkning, som nu er samlet rundt om samarbejdet mellem BRIKS-landene, og som siger:

»I stedet for et nulsums-spil, hvor man hele tiden skal berige sig selv på andres bekostning, som vi ser det i finansverdenen i dag, så skal vi have en win-win-situation, hvor vi alle sammen bliver rigere, fordi vi samarbejder om at skabe videnskabeligt og teknologisk fremskridt, fordi vi samarbejder om at skabe rammerne, hvor der skabes kreditter til investeringer i infrastruktur, i økonomisk udvikling, i nye, videnskabelige opdagelser, i alt det, der skaber fundamentet for at befolkningerne rundt omkring i verden kan have en ordentlig levestandard, og at de kommende generationer kan få det bedre, end de nuværende

generationer.«

Alt det her afgøres i disse timer, disse dage, disse måneder. Det samme, som vi ser med spørgsmålet om hele den græske gæld, hvordan man løser det her, og vi nu tager skiftet fra et system, hvor man siger, at befolkningerne skal ofres for at redde finanssystemet, eller vi lader finanssystemet erstatte af et nyt og bedre, som gør det muligt at sætte befolkningerne først.

Vi har sat det på dagsordenen med vores fantastiske plakat! Alle snakker om det. Du kan være med til at flytte denne proces et stort skridt fremad gennem at give mig din stemme, ved at stemme på Tom Gillesberg her i Københavns Storkreds; eller på en af de andre kandidater i de andre storkredse.

Gør det! Begynd der; sæt krydset; sørg for at sende det signal, og så lad os sørge for, at denne proces, vi har gang i, ikke slutter i morgen ved valget, men at valget i morgen er begyndelsen på en fantastisk fremadrettet, politisk proces, hvor disse spørgsmål kommer til at skabe en langt bedre verden.«

**Hør/se optagelserne fra Tom
Gillesbergs og Christian
Olesens valgmøde**

Hør/se her

Poul Gundersen, Østjyllands Storkreds: Pressemeddelelse 8. juni

Poul Gundersen: Pressemeddelelse d. 7. juni 2015

Schiller Instituttets Venner:

Pressemeddelelse den 8. juni 2015 kl. 10.00

www.sive.dk info@sive.dk

Poul Gundersen, aktiv i Schiller Instituttet i Danmark, stiller op til folketingsvalget, som kandidat uden for partierne i Østjyllands storkreds.

"Jeg stiller op sammen med tre andre aktivister fra Schiller Instituttets Venner: Tom Gillesberg i København, Christian Olesen i Københavns Omegn, og Hans Schultz i Nordjylland.

Valgplakaten, der i vanlig Tom Gillesberg tradition skiller sig iøjnefaldende ud, benyttes i fællesskab af de 4 løsgængere, der stiller op til valget på Schiller Instituttets politiske platform. Plakaten bærer sloganet "Win-win med BRIKS. Ikke kollaps og krig", og viser et verdenskort med "Verdenslandbroen" – en verdensomspændende infrastruktur- og udviklingsplan.

Vores vigtigste valgtema er at få Danmark, resten af Europa, og USA til at takke ja til samarbejde med BRIKS-nationernes økonomiske udviklingsalliance – et samarbejde mellem grupperingen af voksende økonomier (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). Det vil muliggøre at Danmark kunne samarbejde om at skabe økonomisk vækst i stedet for at

gennemføre brutale nedskæringer. Det vil muliggøre at Danmark kunne bidrage til afspænding i verden, i stedet for øget konfrontation med Rusland og Kina. Schiller Instituttet har arbejdet i årtier for at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og nu bliver det en real mulighed.

'Den nye Silkevej', Kinas "One Road, One Belt"-initiativ til tættere integration mellem Kina og det øvrige Asien, Europa og Afrika, som blev annonceret så sent som 2013, men er i rivende udvikling, er allerede ved at blive implementeret gennem en lang række bygge- og anlægsprojekter, som Kina bruger en del af sin enorme valutareserve til at finansiere.

'Den nye Silkevej' er et afgørende vigtigt element i BRIKS-samarbejdet, og vil få vidtrækkende betydning for den økonomiske udvikling i de lande den forbinder. Et klart win-win perspektiv for en lang række lande, der netop, frem for noget andet, har brug for udvikling og vækst. Reelt står verden over for et paradigmeskifte, en forskydning af magtcentre mod øst og en ny økonomisk verdensorden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har i flere omgange inviteret Vesten, Europa og USA til at deltage i Silkevejsprojekterne, men hidtil har Vesten (*hvis finansielle system befinder sig i en håbløs systemisk krise*), under ledelse af Washington og London, responderet med en række geopolitiske slag under bæltet, med henblik på at øge spændingen og genere BRIKS-landene og deres allierede mest muligt. Reelt betyder BRIKS nemlig, at der sættes en stopper for Washingtons og Londons forsøg på at lade det *kollapsende* transatlantiske finansielle system komme til at dominere hele verden, specielt intensiveret gennem de seneste par årtier, siden Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps – den såkaldte 'globalisering', og skiftet fra *produktive investeringer til spekulation*.

Er tiden inde til, at vi også i Danmark begynder at tale om disse ting? Og dermed åbner op for et langt mere

menneskevenligt fremtidsperspektiv med en multipolær verden og samarbejde mellem suveræne nationer? Eller skal vi fortsat overlade det til vore politikere og regeringer pr. automatik at lade vores politik følge andre vestlige lande, specielt *USA's nuværende forfejlede politik?*

Da *det* er spørgsmål, der i den grad berører os alle, burde *de* selvfølgelig også være vigtige emner i den danske politiske debat, og dermed være noget, som flere bliver bekendt med og har mulighed for at tage stilling til. Det er vores mission hos Schiller Instituttets *Venner* – at sætte disse temaer på den politiske dagsorden, – også i Danmark, og det er derfor, jeg stiller op til folketingsvalget.”

Kom til Valgmøde med Hans Schultz/ Nordjyllands Storkreds

Se Kalender for Hans Schultz' valgmøder [her](#).

RADIO SCHILLER med kandidat Tom Gillesberg den 8. juni

2015: Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitiken over for Rusland.

**Politiken bringer stort
interview den 3. juni 2015
med Tom Gillesberg:
Han går til valg på faren for
atomkrig**

Se indslaget [her](#)

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: ... Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKS-nationerne.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Se Valgvideo for Christian Olesen, SIVE-kandidat uden for partierne i Københavns Omegns Storkreds

... Vi kunne for nylig høre regeringen sige, at, nu var krisen slut. Desværre forholder virkeligheden sig noget anderledes. Vi har intet gjort for at løse problemerne, som skabte krisen tilbage i 2008. Siden da har man ført en forfejlet politik om at ofre befolkningen til fordel for finansverdenen; men der er intet blevet gjort for at stille os bedre eller forhindre et nyt kollaps ...

**Schiller Instituttets Ugeavis
23/2015:**

**SIVE stiller op til valget
med 4 kandidater;**

**Valgmøde Tom Gillesberg tirs.
9. juni;**

**Mød kandidaterne i Århus og
Ålborg;**

**Zepp-LaRouche seneste
lederartikel o.m.a.**

Download (PDF, Unknown)

Debatten om BRIKS og den Nye

Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Instituttet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtligsindet. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj),

efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [**»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«**](#)

**Valgnyt: Video, Tom
Gillesberg ved Nørreport St.,
København**

**Politisk orientering den 1.
juni 2015:**

**Kandidat Tom Gillesberg:
Valget i
Danmark og USA; nyt om den
Nye Silkevej**

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds
uden for partierne
video:

lyd:

Se Tom Gillesbergs valgvideo:

»Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

Valgnyt: Tom Gillesberg på DR2 Deadline

Lørdag 30. maj forklarede Tom Gillesberg til DR2 Deadline, hvad meningen er med SIVE-valgplakaten: 'Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig', og hvad der skal på den politiske dagsorden i Danmark, hvis vi ønsker en fremtid.

Mens valgplakaten stod på fuldskærm, hørtes Tom Gillesbergs stemme, der forklarede idéen bag plakaten. Tom sagde bl.a., at han stillede op for at få Danmark – og resten af Europa og USA – til at indgå i et win-win-samarbejde med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, om økonomisk samarbejde, og at vi stod over for et økonomisk kollaps, der var værre end det i 2007-08, og som kunne komme allerede Grundlovsdag, udløst af Grækenland.

»Vi skal ikke acceptere konfrontation med Rusland og Kina, der kan føre til atomkrig. I stedet for skal vi have en win-win-politik for udvikling. Det er, hvad der bør diskuteres. Det er derfor, jeg har det på plakaten«, sagde Tom.

Hør hele indslaget: www.sive.dk

(Sidst i programmet)

https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-2015-05-30?app_mode=true&platform=ios&personalization=true&#!/31:14

Valgnyt: SIVE udsender Pressemeddelelse

MAJ302015

Schiller Instituttets Venner:

Pressemeddelelse den 30. maj 2015 kl. 14.00

www.sive.dk info@sive.dk

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, stiller op til Folketinget som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds. Hans farverige valgplakat med sloganet "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" præger allerede bybilledet og er blevet et varmt diskussionsemne. Den er blevet valgt af såvel Jyllands-Posten som TV2 som en af de henholdsvis elleve og fem mest opsigtvækkende plakater.

Tom Gillesberg betoner, at Danmark står ved en afgørende skillevej: Vi skal, sammen med resten af Europa og USA,

vælge, om vi vil have økonomisk kollaps og krig – eller i stedet et samarbejde med BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) om økonomisk udvikling. Så kan vi etablere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, jeg sammen med Schiller Instituttet og den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche har kæmpet for gennem mange årtier.

På trods af, at de vestlige regeringer siden 2008 har støttet finansverdenen på bekostning af befolkningen, så er problemerne ikke løst. Vi står over for et snarligt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem langt værre end det, vi så i 2007-2008 (som jeg som bekendt forudså i valkampen i 2007) – muligvis allerede den 5. juni, hvis Grækenland ikke kan betale sit afdrag til Den internationale Valutafond. Dette kan være den begivenhed, der får bageret til at flyde over og trækker tæppet væk under euroen – med en kædereaktion af bank- og statsgældskriser til følge, der vil få verdens derivatmarked, og dermed finanssystemet, til at kollapse.

Samtidigt presser London og Obama på for en direkte konfrontation med Rusland og Kina, der hurtigt kan eskalere til storkrig – og dermed atomkrig.

Alternativet til dette er et win-win-samarbejde med BRIKS-landene og den størstedel af verdens nationer, som allerede er i gang med at samarbejde med dette nye lederskab. Kinas initiativ for bygningen af en Ny Silkevej mellem Kina, Europa og Afrika er allerede ved at blive realiseret gennem en lang række infrastrukturprojekter, som Kina bruger dele af sin 3.000 mia. dollars store valutareserve til at finansiere. Dette inkluderer etableringen af en Silkevejsfond på 40 mia. dollars, en Maritim Silkevejsfond, Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsfond (AIIB), hvor Danmark har meldt sig som grundlæggende medlem, og et hav af bilaterale investeringsaftaler, som det netop sås ved den kinesiske statsministers besøg i Sydamerika.

Dette er en win-win-politik for alle nationer og folkeslag, som Danmark skal være en del af.

Tom Gillesberg er tilgængelig for interviews.

Udover Tom Gillesberg stiller andre aktivister fra Schiller Instituttets Venner op:

Christian Olesen i Københavns Omegns Storkreds

Poul Gundersen i Østjyllands Storkreds

Hans Schultz i Nordjyllands Storkreds

Links:

Schiller Instituttets Venner: www.sive.dk

Schiller Instituttet i Danmark: www.schillerinstitut.dk

Valgnyt: Gillesberg-interview på P1 Orientering

30. maj 2015 – I et tre minutter langt uddrag af et interview, Tom Gillesberg gav til DR's program Orientering i dag, beskriver Gillesberg Schiller Instituttet som et program for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Han fortsætter bl.a. med at forklare, at en evt. udeblivelse af Grækenlands betaling til IMF den 5. juni kunne få dominobrikkerne til at vælte, og at Danmark kan undgå ødelæggende bankkrak ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdelingslov, samt flere af kampagnens mærkesager, der har rødder i Schiller Instituttet.

Hør interviewet på www.sive.dk

Schiller Instituttets Venner stiller op til folketingsvalget som kandidater uden for partierne

København, 28. maj 2015 – »Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig«, med et billede af Verdenslandbroen og kandidaten, lyder vore valgplakater, der sættes op i Danmark (se: www.sive.dk), efter at statsminister Helle Thorning Schmidt i går udskev valg til Folketinget. Valget finder som bekendt sted om tre uger, den 18. juni.

Fire aktivister fra Schiller Instituttets Venner, med Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg, i spidsen, stiller op som kandidater uden for partierne. I Københavns Storkreds stiller Tom Gillesberg op, i Københavns Omegns Storkreds Christian Olesen, i Østjyllands Storkreds Poul Gundersen og i Nordjyllands Storkreds Hans Schultz. I går og i dag blev der hængt 750 valgplakater op i København, og i hver af de to jyske storkredse kommer der 200 plakater op.

Det vil direkte sætte Schiller Instituttets/LaRouche-bevægelsens kampagne for at få Europa og USA til at gå med i BRIKS, i stedet for finansielt og økonomisk sammenbrud og krig, på den politiske dagsorden i Danmark. Allerede i dag blev Tom Gillesberg kontaktet af et af de større medier, der bad om et interview.

Stay tuned på www.sive.dk for dækning af vores valgkamp.

